

prima instanță - (judecătoria Rîșcani mun. Chișinău) I. Barbacaru
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Chirvas Oleg,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Pohilă Nadejda împotriva lui Chirvas Oleg privind înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și evacuarea acestuia,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul lui Chirvas Oleg și s-a menținut hotărârea judecătorei Centrului mun. Chișinău din 20 iunie 2016 și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, prin care s-a respins propunerea de recuzare înaintată de Chirvas Oleg,

c o n s t a t ă :

La 06 ianuarie 2016 Pohilă Nadejda s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Chirvas Oleg solicitând înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate, evacuarea silită a lui Chirvas Oleg inclusiv și a bunurilor acestuia din boxa nr.62 situată în mun. Chișinău com. Stăuceni, str. Bucovinei 1.

În motivarea pretențiilor formulate a reiterat că, în baza titlului executoriu nr.1-118/17 din 16 ianuarie 2012 s-a dispus încasarea de la Chirvas Oleg în beneficiul Nadejdei Pohilă suma de 59000 lei cu titlu de prejudiciu material.

În baza titlului executoriu nr.1-118/17 din 26 ianuarie 2012 s-a dispus încasarea de la Chirvas Oleg în beneficiul Nadejdei Pohilă suma de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Fiind înaintate spre executare, s-a intentat procedura de executare.

În cadrul executării acestora a fost aplicat sechestrul pe bunul imobil, - boxa nr. 62, amplasată în CCG-APG-195 cu adresa mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. Bucovinei 1, ce aparținea cu drept de proprietate lui Chirvas Oleg.

Menționează că bunul respectiv ulterior a fost scos de două ori la licitație, însă,

dat fiind faptul, că nu a putut fi comercializat, s-a adresat executorului judecătoresc cu cerere, prin care a solicitat preluarea în contul stingerii datoriei a bunului nominalizat, cererea respectivă fiind admisă de către executor prin încheierea nr.179-716r/14 și nr.179-717r/14 din 18 septembrie 2014, prin care s-a dispus transmiterea în proprietate Nadejdei Pohilă a bunului imobil cu nr. cadastral 3153212.013 la prețul de 88 333, 92 lei.

Sușține reclamanta că, în baza încheierii executorului judecătoresc nr.179-716r/14, 179-717r/14 din 18 septembrie 2014, la 23 noiembrie 2015 și-a înregistrat dreptul de proprietate la Oficiul Teritorial Cadastral Chișinău, fiind efectuate modificările respective în Registrul Bunurilor Imobiliare.

Din motiv că la momentul înregistrării dreptului de proprietate la Oficiul Teritorial Cadastral Chișinău, de imobilul indicat se folosea Chirvas Oleg, la 11 decembrie 2015 a expediat în adresa acestuia o cerere prealabilă prin care i-a solicitat lui Chirvas Oleg eliberarea boxei nr.62, amplasată în CCG-APG-195 mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. Bucovinei 1, însă ultimul nu a dat curs solicitării și în continuare evită eliberarea bunului imobil.

Prin hotărârea judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, din 20 iunie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Pohilă Nadejda s-a admis.

S-a obligat Chirvas Oleg să înlăture obstacolele în realizarea dreptului de proprietate asupra încăperii, garajul nr.62 situat în mun. Chișinău com. Stăuceni, str. Bucovinei 1.

S-a dispus evacuarea bunurilor ce aparțin lui Chirvas Oleg din încăperea izolată-garajul nr.62 situat în mun. Chișinău com. Stăuceni, str. Bucovinei 1.

S-a încasat de la Ghirvas Oleg în beneficiul Nadejdei Pohilă cheltuieli de judecată în mărime de 100 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Chirvas Oleg, la 19 iulie 2016 a declarat apel împotriva hotărârii judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 20 iunie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii de respingere a acțiunii înaintate de Pohilă Nadejda.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Chirvas Oleg și s-a menținut hotărârea judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, din 20 iunie 2016.

La 03 februarie 2017 Chirvas Oleg a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016 și a hotărârii judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 iunie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și încetarea procesului.

De asemenea a contestat cu recurs și încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 prin care s-a respins propunerea de recuzare a judecătorilor înaintată de Chirvas Oleg, solicitând casarea acesteia.

Recurentul a depus cerere de recurs în temeiul art. 432, alin. (2), lit. b) c) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului a indicat că instanțele investite cu judecarea fondului nu au constatat și elucidat corect toate circumstanțele pricinii, iar soluția de deposedare a

garajului este neîntemeiată.

Relatează recurentul că soluția emisă de instanțele ierarhic inferioare relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză, ceea ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte, prin hotărârile contestate se încalcă indubitabil și dreptul de proprietate al recurentului, iar hotărârile instanțelor ierarhic inferioare sunt absolut imprevizibile, contrar dreptului la un proces echitabil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 06 decembrie 2016.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 02 ianuarie 2017 (f.d.133), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost depusă la 03 februarie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei

probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Chirvas Oleg nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

Cu referire la contestarea cu recurs a încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, prin care s-a respins propunerea de recuzare înaintată de Chirvas Oleg judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Completul menționează că :

În conformitate cu art.426 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se depune și se examinează în modul stabilit de prezentul capitol, cu excepțiile stabilite de prezenta secțiune.

În conformitate cu art. 429 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, încheierile date în apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs și când încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

Astfel, Colegiul reține că potrivit normelor de drept citate supra, încheierea prin care instanța s-a pronunțat asupra cererii de recuzare este susceptibilă de a fi atacată doar odată cu fondul deciziei, pe când, la caz, recursul declarat de către Chirvas Oleg împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, se declară inadmisibil, respectiv Completul, verificând legalitatea încheierii din 17 noiembrie 2016, reține că întemeiat a fost respinsă declarația de recuzare, din motivul lipsei temeiurilor de recuzare a judecătorului.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Chirvas Oleg, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari